

ВСИЧКИ НА РАБОТА

Мама шета вкжщи
и започна снощи
да си стѣга стана:
ще тѣче премѣна.

Батко сутринъ рано
трѣгва за оране —
есенни посѣви
почва да засѣва.

Кака платно бѣли
вече три недѣли.
Ще скрои на всички
ризи съсъ якички.

Татко пѣкъ закара
жито на пазара:
на мене ще купи
хубави обувки.

Първа отъ селото
влизамъ въвъ школото
и добре се уча:
искамъ да сполуча.

Раничко се будимъ
и се много трудимъ,
нѣма мързеливи —
и сме си щастливи.

Вл. Зеленгоровъ

ПЪСЕНЪ НА ЩУРЧЕТО

Край червената жарава
пѣе малкиятъ щурець;
малкото дете затваря
две очи като синчець.

Спи и слуша, какъ щурчето
пѣсни весели реди
и разказва за полето
и за дивитѣ гори,

гдето отъ небето слиза
срѣдъ хайдушкия букакъ
старець съ побѣлѣла риза
съ рунтавъ, хей такъвъ, калпакъ!

Кротко нивитѣ зелени
той завива да заспятъ,
и заспиватъ посребрени
подъ завивката отъ снѣгъ.

Тамъ ще чакатъ, отъ простора
пролѣтътата да долети,
и тогава ще разтворятъ
живи, весели очи.

Всички хора и тревички
ще се кжпятъ въ свѣтлина,
и отъ всѣко клонче птичка
ще възхваля пролѣтътата.

Богданъ Овесянинъ